

53. møde.

Onsdag den 19. januar kl. 13.

Formanden:

Medlem af folketinget *K. B. Andersen* har meddelt mig, at han på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv ikke regelmæssigt vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov fra og med den 25. januar 1977 samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlem af folketinget *Erhard Jakobsen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at han fra og med den 20. januar 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Abels*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til justitsministeren af Wamberg.

(Forespørgsel nr. VIII. Anmeldt 14/1 77).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Steen Folke* (VS) til arbejdsministeren:

»Med hvilken begrundelse kan ministeren hævde, at pædagogmedhjælpernes normalt varslede strejke i København er et »ulovligt kampskridt«, samtidig med at ministeren erkender, at der ikke »principielt er noget til hinder for, at der kan iværksættes kollektive kampskridt med henblik på gennemførelse af en overenskomst?«

(Spm. nr. 211).

244 Ft

Skriftlig begrundelse.

Arbejdsministerens skrivelse af 7. januar 1977 til Københavns kommune vedrørende pædagogmedhjælpernes strejke i de københavnske daginstitutioner er i usædvanlig grad selvmodsigende og forplumrende. Det er ikke sært, at skrivelser har spredt forvirring i stedet for at bringe afklaring, og man kan ikke frigøre sig for en mistanke om, at skrivelserns virkning er tilsigtet.

Ministeren erkender, at der ikke »principielt er noget til hinder for, at der kan iværksættes kollektive kampskridt med henblik på gennemførelse af en overenskomst«. I det konkrete tilfælde blev strejken normalt varslet af Dansk Kommunal Arbejderforbund, en måned før den startede.

Ministeren påstår, at de københavnske pædagogmedhjælpere må være omfattet af loven af 11. marts 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster, til trods for at der ikke hidtil har eksisteret nogen overenskomst på dette område.

Men selv om denne tvivlsomme fortolkning skulle være holdbar, er det ikke tilstrækkelig begrundelse for følgende afsnit i skrivelseren:

»Det skal imidlertid bemærkes, at indgåelse af en overenskomst med et indhold, der går ud over, hvad der ville kunne opnås gennem en ændring af de hidtil gældende bestemmelser efter de i lovens paragraf 2 indeholdte retningslinjer, efter arbejdsministeriets opfattelse må betragtes som en omgåelse af overenskomstforlængelsesloven – bl. a. med den virkning, at iværksættelse af arbejdsstandsning til støtte for krav om indgåelse af en sådan overenskomst må anses for at være et ulovligt kampskridt.«

I betragtning af, at de københavnske pædagogmedhjælpere er en ekstremt lavt lønnet gruppe – med timelønninger på 12–20 kr. – som ikke hidtil har haft overenskomst, og som har afgivet normalt varsel for deres strejke, kan ministeren ikke forsvare at tilslutte sig »arbejdsministeriets opfattelse«, citeret ovenfor.

Arbejdsministeren (*Erling Jensen*):

Jeg synes, det måske kan virke lidt forstemmende, når det i begrundelsen for spørgsmålet insinueres, at arbejdsministeriet ved affattelse af sin skrivelse af 7. januar 1977 om pædagogmedhjælperkonflikten ligefrem skulle have tilsigtet at sprede forvirring og uklarhed over hele denne sag. Jeg skal da gerne erkende, at sagen juridisk set ikke er helt enkel, og at skri-